

Ledenbulletin

JAARGANG 4 - NR. 19 - FEBRUARI 2007

Verschijnt 4 x per jaar

REDACTIE LEDENBULLETIN TREEDT AF

Het Ledenbulletin kwam als nieuw fenomeen in 2002 tot stand in een vereniging met andere eigenschappen en eigenaardigheden dan we nu tegenkomen in onze organisatie. Dit jaar bestaat het orgaan vijf jaar. In de loop der jaren ontstonden bij de verschillende redactieleden uiteenlopende inzichten over de taak en doelstellingen van het Ledenbulletin. De huidige formele blauwdruk (zoals vastgelegd in de administratieve procedures, statuten, reglementen, enzovoort) bieden onvoldoende houvast, waardoor vele discussies zich blijven herhalen. Dit feit heeft de afgelopen periode de coherentie, het sociale verband van de redactie, aangetast. Wij constateren dat dit niet in het belang van het Ledenbulletin is.

De voltallige redactie acht het Ledenbulletin nog steeds een waardevol communicatiemiddel binnen de Vereniging Milieudefensie. Allen stellen het belang van het Ledenbulletin voor Milieudefensie voorop. Dit heeft tot het volgende besluit geleid:

De redactie stelt voor de volgende ALV haar functies ter beschikking, zodat een frisse nieuwe ploeg straks met nieuw elan aan het werk kan. De redactie roept geïnteresseerde leden op zich als redactielid aan te melden.

In het belang van de continuïteit van het Ledenbulletin zullen de zich als demissionair beschouwende redactieleden zorgdragen voor de verschijning van het Ledenbulletin tot aan de eerstvolgende Algemene Ledenvergadering.

Tot slot merkt de zittende redactie nog op dat het bovenstaande niet van toepassing is op Marco van Zelder, die tijdens de laatste ALV als redactielid werd benoemd. Ook Auke van der Wielen, die nog maar kort deel uitmaakt van de redactie, blijft voor het redactiewerk beschikbaar.

Ondertekend:

Victor van den Belt
Ed van Dalsem
Auke van der Wielen

Ton Bötticher
Rix Kijne

TERUGDRINGEN AARDOLIEVERBRUIK VOORKOMT RAMKOERS

Inleiding redactie:

In de discussie over duurzame energie is in het Ledenbulletin tot op heden hoofdzakelijk aandacht besteed aan de transitie van fossiele brandstof naar duurzame energie om redenen van milieuvriendelijkheid. De transitie van fossiele brandstoffen naar andere vormen van energie wordt echter ook - misschien nog wel meer - bepaald door het binnen afzienbare tijd opraken van fossiele brandstoffen. Dat dit kansen biedt maar ook bedreigingen met zich brengt voor duurzame energie spreekt vanzelf. In dit nummer legt Rembrandt Koppelaar van Peak Oil Nederland uit dat de aardolieproductie echt binnen afzienbare tijd op zijn einde loopt en dat we van onze aardolieverslaving af moeten. In het komende nummer vragen we een paar mensen te schrijven over de kansen en bedreigingen die dit voor duurzame energie met zich meebrengt. Meer informatie over Peak Oil en over hun achtergrondfilosofie is te vinden op www.peakoil.nl en www.peakoil.com.

Door REMBRANDT KOPPELAAR, Voorzitter Peakoil Nederland / ASPO Netherlands

Duizenden uren zijn er in de afgelopen jaren ineffectief besteed aan discussies over de energiehuishouding in Nederland. Waarom? Omdat ze de kern van het energieprobleem negeren: het terugdringen van het verbruik van aardolie. Hoezo? Ten eerste omdat de verbranding van aardolie 57 procent van de uitstoot van het broeikasgas koolstofdioxide voor zijn rekening neemt in Nederland (inclusief in Nederland vertrekkende schepen en vliegtuigen). Het verminderen van de uitstoot van het broeikasgas koolstofdioxide is de beste manier om de versnelling van klimaatverandering tegen te gaan. Ten tweede omdat de eindigheid van aardolie in zicht komt. De productie van aardolie wordt gekenmerkt door een klokvormige curve van stijging, piek en daling. Dit hangt samen met geologische structuren waarin aardolie onder druk in de grond gevangen zit. In de vele aardolieproducerende landen die reeds te kampen hebben met dalende productie is de piek opgetreden wanneer de helft of minder van de winbare aardolie uit de grond gehaald was. Zo piekte de productie van aardolieproducent Noorwegen in 2001 op een niveau van 3.43 miljoen vaten per dag (1 vat = 159 liter). In 2006 kwamen er nog maar 2.75 miljoen vaten aan aardolie per dag uit de grond in Noorwegen. Van de 50 grote olieproducerende

In dit nummer:

- 2 Milieuproblemen beginnen pas
- 3 Open mind
- 4 Kees Kodde stelt zichzelf voor
- 5 Big Brother is watching you in Rotterdam !!
- 5 Grijp 35-jarig bestaan aan voor klimaatactiviteit
- 6 Jonge leden werven geen doel op zich
- 6 De ALV kiest voor uitstoot fijn stof
- 7 Score 5.3; en nu 1-2 move
- 8 Natuurlijk kan het anders
- 9 Koopslaaf had het zwaar
- 9 Campagneraden voorjaar 2007
- 10 Mededelingen van het bestuur
- 11 Korte impressie ALV november 2006
- 11 Colofon

landen (meer dan 100.000 vaten per dag) zijn er al 24 over hun piekproductie heen. Het valt niet te verwachten dat het plaatje voor de gehele wereld er anders uitziet, aangezien zij de som is van de vele aardolieproducerende landen. Daarmee is het onontkoombaar dat "Peak Oil" op zal treden.

Schattingen van oliemaatschappijen liggen uiteen, Repsol verwacht de piek in 2015, Total in 2020, Shell in 2030 en ExxonMobil rond 2035. Het verschil tussen de voorspellingen ligt voornamelijk in de verwachtingen over nog te vinden aardolievelden. De vondsten van aardolie zijn in de jaren zestig van de twintigste eeuw over hun top heengegaan en sindsdien alleen maar dalende. Tegenwoordig produceren (en consumeren) we wereldwijd per jaar driemaal zoveel aardolie als dat de aardolie-industrie weet te vinden, zelfs met de nieuwe vondsten in de diepzee meegerekend. Deze trend is niet terug te vinden in publieke informatie zoals de BP Statistical Review doordat daarin door regeringen opgegeven winbare aardolievoorraden worden gerapporteerd. Dergelijke data zijn zeer inaccuraat door enerzijds sterke politieke beïnvloeding en anderzijds zeer onregelmatige updates. Zo zijn voor 27 aardolieproducerende landen de reserves in de BP Statistical Review al 10 jaar niet gewijzigd terwijl de productie is doorggegaan. In plaats van publieke bronnen zou uitgegaan moeten worden van technische data, te vinden in de IHS Energy en WoodMackenzie databases.

Optimistische schatting

Diegenen die verwachten dat de piek in aardolieproductie niet in het volgende decennium optreedt gaan ervan uit dat

de dalende ontdekkingstrend zal omkeren. Een erg optimistische schatting aangezien vrijwel de hele aarde al is afgespeurd met behulp van driedimensionale seismische technieken. Dat maakt het zeer waarschijnlijk dat de piek in aardolieproductie binnen tien jaar zal optreden.

Onconventionele aardoliebronnen zoals teerzanden, olieschalies en zeer zware olie kunnen daar weinig aan veranderen omdat de productie van deze bronnen zeer moeilijk op te schalen is. Daarnaast zijn deze onconventionele bronnen vervuilender qua uitstoot van koolstofdioxide-emissies en daarmee in het licht van klimaatverandering ongeschikte vervangers. Kortom, we moeten echt af van onze aardolieverslaving, en snel ook.

Gelukkig zijn de technische mogelijkheden en het onbenutte besparingspotentieel enorm. De gemiddelde auto die in Nederland rondrijdt verbruikt 8 á 9 liter per 100 kilometer. Door de implementatie van reeds beschikbare technologieën kan het verbruik teruggebracht worden naar 1 á 2 liter per 100 kilometer. Zo heeft de nieuwe Duitse autofabrikant Loremo een 450 kilogram wegende dieselauto gemaakt die 1.5 liter per 100 kilometer rijdt. Vanaf 2009 is de auto te koop voor een prijs van 13.000 euro inclusief Nederlandse belastingen. Als vervanging van aardolie liggen biobrandstoffen het meest voor de hand, omdat het potentieel meer dan voldoende is op lange termijn. De gigantische uitdaging ligt in het zo snel mogelijk opschalen van biobrandstoffen op duurzame wijze. Dat gebeurt helaas allemaal niet vanzelf want de marktpartijen zijn teveel vertrouwd met het verbruik van fossiele brandstoffen. Wat we daarom nodig hebben, is de politieke moed om beslissingen te maken die de energiehuishouding in Nederland drastisch gaat veranderen. ■

MILIEUPROBLEMEN BEGINNEN PAS Door RIK ZAKEE

Op het eind van de laatste ALV verwoordde Mary Louw een gevoel, dat velen van ons toch moeten delen: 'Ik geloof dat de echte milieuproblemen nu pas beginnen.'

Deze angst wordt gevoed door het feit, dat China in rap tempo de westerse leefstijl begint te imiteren en door het wegnemen van handelsbelemmeringen, waardoor we overspoeld worden door allerlei goedkope spullen en de reclame en de druk om meer te consumeren zich steeds meer aan ons opdringt.

Daar moet een rem op komen. Al jaren pleiten we voor vergroening van het belastingstelsel, zodat verspilling zwaarder belast wordt. Ondernemers zien dat niet zitten. Die willen steeds meer produceren maar omdat zij ook wel aan voelen komen dat de milieuproblemen ons zo boven het hoofd gaan groeien, kwamen ze onlangs met een alternatieve oplossing: Enorme bedragen in het milieu steken.

En vergrijzing wordt als een enorm probleem afgeschilderd, want de productie mocht eens gaan dalen! Ouderen zouden langer door moeten werken en gepoogd wordt het geboortecijfer op te krikken door gratis kinderopvang, ouderschapsverlof en

hogere kinderbijslag. Terwijl consuminderen, onthaasten en een afnemende bevolking juist zo goed zijn om de milieustress tegen te gaan.

Het energiegebruik moet gewoon een heel stuk terug. Aan voedsel heeft een mens ongeveer 12 MJ per dag nodig om het lichaam te laten functioneren. De mechanische hulpmiddelen van de gemiddelde Nederlander gebruiken echter ruim 600 MJ per dag, dus 50 maal zo veel. Als dit allemaal met ruwe aardolie opgewekt zou moeten worden zou per dag 15 liter per persoon nodig zijn. Je zal het maar in je boodschappen-tas mee moeten nemen!

Malieveld als koolzaadakker

Als je in die behoefte probeert te voorzien met biobrandstoffen heb je enorme hoeveelheden landbouwgrond nodig. Eén km² kan bijvoorbeeld slechts koolzaaddiesel produceren voor 17 Nederlanders, maar dan moet nog bedacht worden dat voor de benodigde kunstmest en het transport weer extra energie nodig is.

Het Malieveld zou dus als koolzaad-akker net aan de persoonlijke energiebehoefte van de premier kunnen voldoen en de Markerwaard aan die van 10 duizend Nederlanders. In de tijd die nodig is om hem aan te leggen worden

er echter al gauw weer een miljoen nieuw geboren.

Een grote energieslokop is de Rotterdamse haven. Enigszins teleurgesteld werd onlangs meegedeeld, dat die in 2006 slechts met 1 procent gegroeid was, maar in 2007 hoopt men weer met 4 procent te groeien. Om 3 procent extra scheepvaartverkeer op biobrandstoffen te laten varen zijn echter al tien Markerwaarden nodig.

In plaats van een Markerwaard kun je ook het autoverkeer wat indammen. Een half procent minder energiegebruik door het verkeer is daarvoor al genoeg.

Om de totale Nederlandse energieconsumptie met biobrandstoffen te dekken is bijna 30 maal het oppervlak van Nederland nodig. Dit gaat ten koste van de voedselproductie. Nu al zie je dan ook dat de wereldgraanreserve terugloopt en de voedselprijzen stijgen.

Maar de benodigde landbouwgrond zal vooral de dieren van hun habitat beroven. Het telen van biobrandstoffen voor één persoon berooft honderden vogels en kleine zoogdieren van hun voedselbron. Niet gek dus dat de Partij voor de Dieren als enige biobrandstoffen afwijst. ■

Veel mensen zullen zeggen dat zij openstaan voor nieuwe denkbeelden. Maar sta je niet pas echt open, als je open staat voor datgene, waarvan je denkt te 'weten' dat het niet waar is?

Met alle tumult rond grote milieuproblemen zoals broeikaseffect en diffuse vervuiling, is het goed om eens naar je eigen mentale filters te kijken: zijn ze manipuleerbaar?

Psychologische operaties in het kort:

Geheime operaties moeten geheim blijven. Dit kan worden bereikt door totale geheimhouding, maar indien dat niet mogelijk is kan het ook door beïnvloeding van de toeschouwers. Wanneer men dezen tot ongeloof weet te manipuleren, is het geheim wel niet echt geheim maar net zo veilig, want men gelooft niet dat het waar is.

1. Een basis-techniek voor het verspreiden van ongeloof is: **Grijze propaganda**. Hierbij brengt men expres valse bewijzen in omloop voor een misdaad die wel degelijk heeft plaatsgevonden. Wanneer de valse bewijzen dan ontzenuwd worden, concludeert de argeloze toeschouwer dat de misdaad niet heeft plaatsgevonden.
2. Verdere psychologische eigenschappen die wij als gewone mensen hebben welke meedogenloos benut kunnen worden om ons te misleiden:
 1. **De grote leugen** (het omklappunt): Als de waarheid maar verschrikkelijk en absurd genoeg is, zullen wij haar niet geloven, omdat het zo onwaarschijnlijk lijkt.
 2. **Sociale druk**: Angst om voor gek versleten te worden door de naaste omgeving. Manipulators creëren een sfeer van "wat de waarheid is", en wie daar aan twijfelt is niet goed bij zijn hoofd — op zijn minst.
 3. **Stunteligheid**: Iemand die stuntelt, wekt een onschuldige indruk. Het ongelooflijke gestuntel van George W. Bush heeft zeker dat effect. Het zou kunnen dat het een gewetenloze, doelbewuste man verbergt.

Remedie: bekijk uw mentale filters

Vanwege de grijze propaganda (opzettelijk verspreide valse bewijzen voor werkelijke misdaden; 90% van de berichtgeving erover) kun je van geen enkel nieuwsbericht weten of het klopt; of het waar of onwaar is. Wat je echter wel kunt doen, is onthouden dat het nieuwsbericht bestaat. Want dat is wel een feit. Als een president of premier beweert dat iets is gebeurd of gedaan, dan kan dat twee dingen betekenen: of hij gelooft dat het zo is, of hij wil dat u gelooft dat hij het gelooft.

1. Stel uw definitief oordeel (waar/onwaar) over elk brokje informatie uit — het liefst permanent.
2. Combineer de brokjes informatie.
3. U vindt nu tegenstrijdigheden; (Degene die intern tegenstrijdige informatie blijft verdedigen is waarschijnlijk bezig u een oor aan te naaien.)
4. Wat overblijft, hoe onwaarschijnlijk ook, is waarschijnlijk de waarheid.
5. Zinnen met het werkwoord 'zijn'/'is' erin, zijn (haha) vrijwel altijd een simplificatie van de werkelijkheid, of zelfs regelrecht onjuist: Spinazie is groente maar groente is geen spinazie. Wees hiervan bewust, en spreek dit bewustzijn uit door te proberen het werkwoord te vermijden.

Houd moed, Calimero!

Mensen hebben wel eens de neiging de moed te verliezen, als ze alle ellende en corruptie beginnen te ontdekken en onder ogen moeten zien. Het lijkt allemaal zo groot, en jij zo klein en machteloos. Volgens mij is dit nergens voor nodig.

Je kunt op meerdere manieren naar deze situatie kijken:

- je kunt je concentreren op de meedogenloosheid — dat is erg deprimerend.
- je kunt ook kijken naar het daadwerkelijke fysieke leed op Aarde. Dat wordt niet meer of minder al naar gelang de oorzaak of de daders. En dan is het juist prettig te weten dat er opzet in het spel is, in plaats van "human nature", chaos, natuurkrachten en andere vage, ongrijpbare oorzaken van leed en ellende.

Uiteindelijk zijn onze machthebbers aangewezen op de vrijwillige medewerking van ons allen. Hun soldaten zijn onze zonen en buurjongens. Hun marionetten zijn de politici die wij verkiezen. Wanneer wij allemaal wakker worden stort het kaartenhuis van de manipulators in. Er zijn altijd al genoeg mensen die zich nu reeds inzetten voor een betere wereld. Zodra het massale bedrog ontmaskerd wordt, krijgen de goede initiatieven vanzelf de overhand en de vrije baan. U hoeft niets speciaals te doen, u hoeft de wereld niet te hervormen of te redden, u heeft alleen maar op te houden met in de leugens te trappen (en uw vrienden aan te moedigen met u mee te doen). Dat is nog eens verbijsterende ironie, niet?

Maak geen ruzie met mensen die niet willen luisteren. Laat ze. Ultieme vrijheid is het recht om te geloven dat $2+2=5$. Zorg dat je ergens een schouder hebt om op uit te huilen, want het gaat niet in je koude kleren zitten. ■

Oproep n.a.v. 'Open Mind'

Dit artikel van Micha Kuiper is een hoofdstuk uit zijn boek in wording. De redactie van het Ledenbulletin vond het dermate interessant, dat we u willen uitnodigen erop te reageren. Wat vindt u: is de schrijver misschien een tikje paranoïde, of gaat het hier juist om een vlijmscherpe analyse?

We hebben bovendien gemeend om naar aanleiding van dit stuk in het volgende nummer extra aandacht te geven aan het thema 'beeldvorming'. Welke rol speelt beeldvorming in het milieudebat, binnen de milieubeweging, binnen Milieudefensie? Zegt u het maar. Wij plaatsen het.

KEES KODDE

STELT ZICHZELF VOOR

Kees Kodde is sinds september 2006 adjunct-directeur bij Milieudefensie

Hoe ben je terechtgekomen bij Milieudefensie?

Nou, echt nieuw ben ik niet, ik heb voorheen ook bij Milieudefensie gewerkt, van 1998 tot en met 2004. En daarvoor, vanaf 1990, deed ik regelmatig mee als actievoerder.

In 1998 ging ik werken bij de vliegverkeercampagne en later bij de Europese landbouw- en voedselcampagne van Friends of the Earth, waarvan Milieudefensie toen trekker was. In 2004 heb ik mijn baan opgezegd, omdat mijn vriendin en ik graag een paar jaar in een ontwikkelingsland wilden werken. Dat werd de Dominicaanse Republiek, daar heb ik gewerkt voor een mensenrechten-NGO die opkomt voor Haitiaanse migranten in de Dominicaanse Republiek.

Wat is er veranderd in de twee jaar dat je weg was?

Milieudefensie werkt nu meer gefocused, we doen minder onderwerpen en dat is een goede keuze geweest, want voorheen deden we te veel, en daardoor waren we te versnipperd bezig.

Wat wil je bereiken met Milieudefensie?

Het sterke punt van Milieudefensie is het genereren van maatschappelijke druk. Daar zijn we goed in en daar kunnen we nog beter in worden. Lobby en onderhandeling zonder dat er maatschappelijke druk achter zit hebben niet zo veel zin, want de meeste discussies worden op grond van belangen gewonnen, niet op grond van argumenten. Waarmee ik niet wil zeggen dat onze argumenten niet van topkwaliteit moeten zijn, dat moeten ze wel zijn en daar kunnen we nog beter in worden. Maar naast de kwaliteit van de argumenten moeten we druk genereren, om het belang van het milieu kracht bij te zetten. Dat kan door acties en demonstraties, en gebeurt eigenlijk steeds meer via de media en via internet. Hoe ontstaan media-hypes en hoe kunnen we die beïnvloeden? Daar ligt voor ons de uitdaging. Politici zijn zelden trendsetters, eigenlijk lopen ze meestal de media-beroering en de polls achterna. Toch moeten politici het uiteindelijk doen, want het zijn de Haagse regels

die het speelveld bepalen, en die spelregels belonen vervuiling en bestraffen duurzaam gedrag. Als je milieubewust gedraagt, als consument of als bedrijf, ben je nu een dief van je eigen portemonnee.

Maar die spelregels worden tegenwoordig steeds minder in Den Haag gemaakt en steeds meer in internationale fora: Brussel, WTO, Kyoto-onderhandelingen etcetra. We krijgen het als milieubeweging steeds vaker voor de voeten geworpen: 'Wat jullie willen, heeft geen zin, want dan doen ze het in het buitenland wel; het kan niet, want daar gaat Brussel over.' Soms zijn deze argumenten terecht, soms niet. Wij moeten in ieder geval, willen we effectief blijven, steeds internationaler werken. De milieuvuiling van Nederlandse bedrijven en consumenten wordt steeds meer op het buitenland afgewenteld: soja, palmolie, mijnbouw, kolen, olie, computers, textiel, scheepsbouw, etcetera. We kunnen dat alleen aan de kaak stellen op basis van betrouwbare informatie en goede lokale contacten.

We zijn lid van een internationaal netwerk van milieugroepen, Friends of the Earth International (FoEI). Kijk bijvoorbeeld eens op: www.jonathancrinion.com, www.foeeurope.org, www.foei.org, www.censat.org, www.foe.org, www.hnutiduha.cz, www.thebigask.com

Ons FoEI-netwerk doet een hoop goed werk, die soms ook in de Nederlandse pers worden genoemd, maar zelden leggen journalisten de link tussen Friends of the Earth en Milieudefensie. We zouden ons lidmaatschap van dit netwerk meer uit kunnen dragen, dat zou ons meer gewicht in het debat kunnen geven. Inmiddels opereren al tientallen FoEI groepen onder de naam FoE en hebben nog meer groepen het logo overgenomen (een groene cirkel).

Dat overnemen van de naam FoE is voor ons nog een stap te ver, maar het overnemen van het logo is iets dat we zeker zouden moeten overwegen.

Wat vind je van de samenwerking tussen de leden en het bureau?

Ik vind het erg jammer dat we niet zo veel actieve lokale groepen meer hebben. Lokale worteling is razend belangrijk voor onze effectiviteit. Het is ten dele een kwestie van tijdsgeest, mensen hebben minder zin om zich voor langer aan organisaties te binden. Vanuit het landelijk bureau is er soms te weinig aandacht voor lokale groepen, dat kan beter. Maar al met al staat de afdeling Netwerk nu goed op poten, daar is enorme vooruitgang geboekt in vergelijking met de crisis die ik me van een jaar of drie geleden herinner. De diversiteit onder de leden is groot, het ene lid heeft heel andere verwachtingen van het landelijk bureau dan de ander. Het bureau speelt daar nu goed op in met ondersteuning op maat.

Buitengewoon frustrerend vind ik de lage opkomst op de ALV's. Bij de laatste ALV waren er hoogstens dertig leden, als ik de mensen van het bestuur en het kantoor niet meereken. Dat is een opkomst van 0,1 procent van de leden! Vertegenwoordigt zo'n ALV wat de leden willen? De ALV is niet aantrekkelijk, niet inspirerend en wordt nog steeds gedomineerd door haarkloverij en details in plaats van de grotere lijnen, waar het over zou moeten gaan. We zijn verplicht om ervoor te zorgen dat die opkomst omhoog gaat.

Het is wellicht te overwegen om weer terug te gaan naar één ALV per jaar, want nu we de campagne-raden hebben, is daar ruimte voor meer invloed van leden op de campagnes. Al met al ben ik dolblij dat de wantrouwende houding van de leden nu niet meer de ALV's domineert, wat dat betreft is er veel vooruitgang geboekt. ■

BIG BROTHER IS WATCHING YOU

Door MARCO VAN ZELDEREN (ook van MD Rotterdam)

Naast Milieudefensie-, ben ik ook SP-lid. Daarom heb ik de laatste posterplakactie van Milieudefensie tijdens de verkiezingsstrijd gecombineerd met het posterplakken voor de SP. Maar dit had ook prima gecombineerd kunnen worden met het plakken voor een andere politieke partij. Misschien ook wel leuk om te vermelden dat het in Rotterdam verboden is om posters te plakken op een verkiezingsbord voor een ander doel dan voor een partij die deelneemt aan de verkiezingen. Doe je dat toch dan loop je het risico op een boete van € 2.250, -. En dat staat met koeienletters onderaan elk verkiezingsbord. Maar ja, eigenwijs hè.

Vanavond weer met Gerrit op pad. Ik werd getipt over twee verkiezingsborden en ik wist er zelf nog een die hoog nodig van Jan en asfaltstroken voorzien diende te worden. Daarnaast moesten we nog een paar duizend SP tien-geboden-folders rondbrengen. Wij vrolijk op pad, want dat krijg je als je voor een socialer en schoner Nederland aan de slag gaat. Verschillende adressen langs geweest om dozen met folders af te geven en onderweg een paar borden voorzien van SP-posters en een strookje asfalt met tekst. Zoals we dat wel vaker hebben gedaan.

Aan het einde van de avond op weg naar het laatste adres om 1.400 folders af te geven. Rij ik heel rustig 40 kilometer per uur, komt er een witte Mercedes VITO busje met verkeerde kleur, strepen en verlichting achter ons aan rijden. Je weet wel, die met dat bordje 'stop politie' aan de voor- en achterkant. En ja hoor, het bordje deed het ook nog: 'stop politie', 'stop politie'. Ik rij rustig door naar een parkeerplek waar voor beide auto's plek is en stop. Bijna pal voor het politiebureau. Ik zet de motor uit en stap rustig uit. Met de allergrootste verbazing op mijn gezicht vraag ik: "Julie moesten mij hebben?" "Ja," zegt een van de agenten. "We

IN ROTTERDAM!!

hebben klachten gehad over plakkers." "O," zeg ik. "Weet jij daar iets van?" vraagt de agent. "Nou ja, wij zijn gewoon aan het plakken op verkiezingsborden voor de SP." Ik laat de agenten een aantal SP-posters zien. "Heb je daar een vergunning voor?" vraagt die andere agent. "Geen idee, zo ver ik weet hebben wij dat niet nodig, maar ik kan wel even bellen." In een poging de situatie vlot in ons voordeel te veranderen, laat Gerrit zijn SP lidmaatschapkaart zien. Dat bleek voldoende. "Er hangen camera's en daarop is gezien dat er zwarte strookjes asfalt zijn geplakt op verkiezingsborden met de tekst uuh..... ik geloof zoiets van 'Stop de asfaltering'," zegt de agent. Met de beste verbazing die ik op mijn gezicht kan toveren zeg ik: "Ja, ik heb wel van die stroken en onderwijl loop ik wat te rommelen in een krat met een berg posters. "Maar wat is daarmee dan?" vraag ik. Terwijl ik in mijn gezicht de verbazing veruil voor 'teleurstelling' (ik heb de stroken asfaltposters 'een soort van' niet kunnen vinden). "Is dat een onderdeel van de SP-campagne?" vraagt meneer de agent. "Ja," zeg ik vol onschuld. "O, nou dan is het geen probleem. Prettige avond heren en hij geeft mij een hand."

Hij vroeg niet eens om legitimatie, die ik niet bij me had!! Kijk, zulke crimefighters daar wil ik er meer van hebben in R'dam!! ■

(De overige redactieleden hopen dat Marco aan zijn ontboezemingen niet alsnog een prent overhoudt).

GRIJP 35-JARIG BESTAAN AAN VOOR KLIMAATACTIVITEIT

Oproep door:
MARY LOUW-LALLEMAN

Op de Algemene Ledenvergadering van 18 november j.l. heb ik de vraag gesteld of Milieudefensie met het oog op het 35-jarig bestaan van de vereniging in november iets speciaals zou willen doen/organiseren rondom het klimaatprobleem. Ik heb verwezen naar het ontstaan van onze vereniging; toen de club van Rome begin zeventiger jaren met haar rapport naar buiten kwam waarin (kort gezegd) de boodschap: als wij mensen doorgaan zoals wij toen leefden dan zou het over ongeveer dertig jaar bijzonder slecht

gesteld zijn met onze wereld.

In Nederland ontstond de Stichting Raad voor Milieudefensie (een groep van wetenschappers en journalisten) die binnen twee jaar werd omgevormd tot de Vereniging Milieudefensie.

Ook al roepen tegenstanders dat het Rapport van de Club van Rome niet is uitgekomen, dan vind ik dat nu blijkbaar aan de gang is wat het rapport toen voorspelde. Omdat ik mij echt zorgen maak en het bijna iedere dag in het nieuws was en nog is, was dat voor mij een reden om die vraag op de ALV te stellen. Het antwoord van onze directeur Frank Köhler viel mij wat tegen. Maar gesterkt door het instemmende applaus van de aanwezigen op de ALV heb ik

besloten dit Ledenbulletin te gebruiken om te kijken of ik medestanders/-sters kan vinden met wie ik een idee voor een spraakmakende activiteit kan bedenken.

Ik heb met Donald Pols, campagneleider Klimaat en Energie, gesproken. Hij vindt het geen slecht idee, maar wees er wel op dat van de campagne geen menskracht kan worden gevraagd. Is ook niet mijn bedoeling (bovendien gaat m.i. het klimaatprobleem alle campagnes aan).

Wie zou willen meedoen aan een 'denkgroep' over hoe we e.e.a. kunnen waarmaken en uitvoeren, vraag ik mij te bellen: 079 321 02 08. Misschien kunnen we bij dit onderwerp ook het voorstel van Chris Dutilh betrekken, geplaatst in het Ledenbulletin van maart 2006. ■

JONGE LEDEN WERVEN GEEN DOEL OP ZICH

Door: WIL KLAASSEN (van Milieudefensie Alphen e.o., 58 jaar, voorzien van zilveren manen)

Wil Klaassen reageert op het stukje van Ton Böttcher in het vorige nummer van het Ledenbulletin. Ton – 52, grijs en kalend – komt uit Groningen en maakt zich zorgen over de vergrijzing van zijn afdeling.

Toen ik ruim vijftien jaar geleden toetrad tot Rein Alphen, kwam ik in een warm bad: een groep van wel twintig bevroren mannen en (vooral) vrouwen met een opleiding tot onderwijzer. Zij waren in de zomer van 1989 begonnen als een uitvloeisel van de onder progressieve protestanten populaire conciliaire beweging en hadden zich eind van dat jaar aangesloten bij Milieudefensie, op voorspraak van haar medewerker Marijke Vos (nu wethouder van Amsterdam).

Er bestonden in 1991 wel vijf subgroepen en een coördinatiegroep

die de vergaderingen voorbereidde. Ik begon in de subgroep Gemeentepolitiek, die zelfs de aanvragen van bedrijven voor een milieuvergunning in de gaten hield, werd notulist en op een gegeven moment secretaris. Lang hielden 'de onderwijzeressen' elkaar vast en bleef het gezellig, maar met het klimmen van hun jaren (en die van hun kinderen) kregen zij andere belangstellingssferen. De groep dunde uit, de subgroepen verdwenen en er bleef een handvol 50-plus mannen over. De laatste grote bijeenkomst was ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan op een terras aan de Oude Rijn.

Omstreeks 2000 maakten de drie overgebleven Mohikanen Rein Alphen tot een gewone afdeling van Milieudefensie. Zij kregen steun van een vrouw die alleen folders wilde verspreiden, en van een jonge vrouw die alleen aan acties wilde meedoen. Vergaderen is

blijkbaar 'uit' geraakt en waarom zou dit erg zijn? We hebben nu een veel beter contact met het landelijk bureau van Milieudefensie dan in de begintijd, toen de voorzitter en secretaris regelmatig klaagden dat medewerkers in Amsterdam telefonisch niet bereikbaar waren (en dat Milieudefensie acties op zondag hield). We werken nu zoveel mogelijk samen met actiegroepen die aan de randen van Alphen a/d Rijn zijn ontstaan, maar die hun eigen agenda volgen. We hebben enthousiast meegedaan aan de acties ter bescherming van het Groene Hart, culminerend op 10 juni 2006 bij de hoeve Landlust. En we zullen daarmee doorgaan, ook al hebben we 'maar' één jonge vrouw als mede-actievoerster. Jonge leden werven is voor ons geen doel op zich, per slot van rekening draait het om inzet en kwaliteit, en niet om kwantiteit. ■

DE ALV KIEST VOOR UITSTOOT FIJNSTOF Door MARCO VAN ZELDEREN

Op de laatste ALV van het jaar worden traditiegetrouw de campagneplannen gepresenteerd voor het volgende jaar. De ALV-deelnemers worden op die dag in de gelegenheid gesteld daar commentaar op te geven. En soms heeft dat nog zin ook.

Wat mij al jaren opvalt, is het absurde rijgedrag van medeweggebruikers. Het lijkt wel of het IQ gehalveerd wordt op het moment dat mensen achter het stuur van een auto gaan zitten. Nou ja, behalve bij mij dan. Want wat is het geval? Het overgrote deel van alle automobilisten is niet in staat om ruim van tevoren het gas los te laten als duidelijk wordt dat ze vaart moeten minderen of moeten stoppen. Nee, men houdt het gas erop en pas op het laatste moment wordt het anker uitgegoot. Deze manier van rijden is te vergelijken met de kachel thuis op dertig graden zetten en als het te warm wordt alle deuren en ramen openzetten om vervolgens de kachel weer flink op te stoken.

Waarom zijn deze mensen niet in staat om het gas los te laten en de koppeling in te drukken en de auto uit te laten rollen tot de rijsnelheid van het verkeer verderop? Waarom ditzelfde niet doen als je ziet dat het verkeerslicht op rood staat? Met een beetje verstand rijden en goed anticiperen op het overige verkeer en de verkeerslichten kan je flink besparen op de remmen, banden, brandstof en uitstoot van fijnstof. Is het de angst om kostbare meters asfalt te verliezen aan andere weggebruikers? Zou het te maken hebben met de nog aanwezige territoriumdrift van de moderne Neanderthaler? Of toch het hersenloze idee dat je dan sneller op de plaats van bestemming bent door eerst flink gas te geven om daarna pas op het laatste moment flink te gaan remmen?

Ik denk zelf dat het een combinatie is van beiden. Wat ik heel goed weet is dat het onnodig veel irritatie, milieuschade en economische schade oplevert. En dat terwijl het heel makkelijk is te voorkomen. In Nederland hebben we een moderne infrastructuur. Snelwegen met allerlei soorten detectielussen en andere technische noviteitjes. Allerlei soorten informatiesystemen boven en naast snelwegen. Als

we al die informatie bundelen en in de computer stoppen dan kan die computer daar een gemiddelde snelheid uithalen. Die snelheid wordt als maximum snelheid op de matrixborden boven de weg aangegeven en met camera's gecontroleerd. Dat zorgt ervoor dat het verkeer niet vastloopt, daardoor beter doorstroomt en niet vervalt in gas geven, remmen, gas geven, remmen. Om een indruk te geven. Er zijn nu auto's die bij een gemiddelde snelheid van 50 km/u in de vijfde versnelling een verbruik halen van 1 op 30. Met de nu traditionele rijstijl gaat bij eenzelfde auto het gebruik al gauw naar 1 op 8 bij file rijden. In tegenstelling tot wegverbredingen of nieuwe wegen zal dit veel minder nieuw verkeer aanzuigen, omdat op grote stukken snelweg (groter dan het filetraject) de maximum snelheid flink omlaag gaat en als buffer gaat werken voor het overige wegennet. Je smeert het aantal auto's dus uit over een veel groter wegennet in plaats van het zoals nu te laten klonteren op file knelpunten. Als je daarnaast een OV-alternatief hebt dat sneller is dan de auto (en ook nog comfortabel), telewerkplekken en een commercieel interessante carpoolregeling, dan is het file- en fijnstof-bestrijdpakket compleet. Maar in de campagneplannen van het campagne team Verkeer kwam ik niks tegen om hiermee aan de slag te gaan. Dus heb ik tijdens de laatste ALV van de gelegenheid gebruik gemaakt om hier aandacht voor te vragen. Ik heb de ALV gevraagd om in te stemmen met het plan om actie te gaan voeren voor verkeersmaatregelen die lijden tot minder files en een betere doorstroming. Zo kun je als Milieudefensie laten zien dat je niet zozeer tegen auto's bent maar meer tegen de gevolgen ervan en dat je meedenkt over oplossingen. Een win-win situatie waarmee we ons kunnen profileren als een milieuorganisatie die realistisch en oplossingsgericht is. Maar helaas dacht de ALV er anders over. File is vreugde!! Werd er geroepen. En de ALV stemde tegen plannen voor verkeersmaatregelen die leiden tot minder uitstoot van fijnstof. Mensen het is echt naïef om te denken dat je nieuw asfalt kan tegenhouden en de luchtkwaliteit flink kan verbeteren zonder dat je met goede filebestrijdingsmaatregelen komt. ■

SCORE 5,3

EN NU: 1, 2 MOVE

Door: RIX KIJNE

Openheid heeft altijd een relatie met democratie. Een democratische organisatie is open: belanghebbenden hebben immers informatie nodig en zullen die eisen om hun democratische rechten te kunnen uitoefenen.

De eerste leden die riepen om meer democratie en openheid waren kritische leden. Rond 2001 ontstond uit die kring de koersgroep. De koersgroep was niet altijd even plezierig en netjes en bureau plus bestuur waren niet erg genegen om de vereniging opener te maken en leden meer invloed op het beleid te geven. Felle botsingen waren het gevolg.

Maar dankzij de roep van de koersgroep kwam er een aantal veranderingen die in 2002 hun beslag kregen: een presidium werd ingesteld om de ALV's te leiden, er kwam een Geschillen Commissie, een Ledenbulletin zag het licht en er kwamen Campagneraden bestaande uit leden om via deze weg leden meer bij de inhoudelijke kant van het beleid van de Campagneteams te betrekken.

Het Presidium en de Geschillen Commissie werden direct volledig geaccepteerd. Bij het Ledenbulletin ging vooral in het begin niet alles over rozen. Blijven over de Campagneraden.

Vóór de instelling van de Campagneraden waren er ook wel contacten tussen leden en campagne-teams maar niet of nauwelijks over inhoudelijke zaken. De Campagneteams zagen leden vooral als potentiële uitvoerders van door het team opgestelde plannen. Maar Campagneraden zouden zich ook over het beleid gaan buigen en het opstellen van plannen. En op dat niveau meedoen van leden betekende voor de teams ook "macht" en verantwoordelijkheid delen. Als je iets deelt heb je zelf minder.

Zoals te zien is uit de evaluatie van Campagneraden door Campagneraadsleden (zie ledenbulletin Nummer 15, artikel van Marit van Lieshout) is de overgang naar werken met campagneraden het soepelst gegaan bij

campagnes die een wisseling van teamleider en relatief veel andere nieuwe teamleden kregen. Landbouw en Klimaat scoorden dan ook heel hoog in de waardering van de leden over het functioneren van de Campagneraden. Begrijpelijk: de nieuwe teamleiders kwamen in een situatie waar al een Campagneraad bestond en hoefden dus niet een werkwijze te veranderen. De teamleiders die er voor de instelling van de Campagneraden al waren moesten een omschakeling doormaken waar zij zelf niet om gevraagd hadden en dat is vaak moeilijk.

Een grotere openheid en prettiger omgang tussen medewerkers en leden die niet zijn oorsprong vond in de koersgroep kwam van Netwerk. Ook daar bracht een nieuwe teamleider de veranderingen. Wilde vóór de verandering Netwerk vooral leden 'beheersen' (zie eerder genoemd evaluatierapport, in Nummer 15) tegenwoordig gaat het om leden ondersteunen en enthousiasmeren in hun lokale activiteiten en daarin 'service' verlenen. Leden worden niet meer gezien als uitsluitend uitvoerders van plannen van het bureau, maar meer gewoon als medestanders in de activiteiten en het beleid van Milieu-defensie. Het gevolg van deze andere opstelling is dat het aantal lokale groepen niet meer daalt maar groeit en de 'actieve ledendag' goed wordt bezocht, zeker in vergelijking met zijn voorganger: het 'beleidsweekend'.

En het bestuur? Doet dat iets aan democratie en het bevorderen van openheid? Ja, er zijn pogingen: maar een beetje halfslachtig en niet met veel succes. Ik noem: leden mee laten doen met het ontwikkelen van de nieuwe verenigingsstijl. Ik herinner me een enquête tijdens de 2004 voorjaars ALV en een werkdag op het bureau later in 2004. Of er iets met de gegevens is gedaan is mij onbekend en daar is ook nooit iets over gezegd. Ik vrees dat de invloed van leden minimaal was.

Een andere poging van het bestuur leden meer invloed te geven was om in de beginfase van het opstellen van het

meerjarig beleidsplan regionale bijeenkomsten te organiseren waar leden konden spreken over door hen gewenst toekomstig beleid. De bijeenkomsten werden slecht bezocht, de agenda was onduidelijk, het verloop van de vergadering ook en ik heb niets teruggezien in het beleidsplan van dat wat we in de bijeenkomst in Zwolle bespraken. Toch was het idee te prijzen en getuigde het van goede wil. Waarom de uitwerking mislukte is mij niet bekend en ik heb er nooit een evaluatie van gezien (maar dat kan aan mij liggen).

Een derde poging was het houden van een ledenpeiling. In voorjaar 2006 was de eerste. Het doel was duidelijk, maar de vraagstelling was zo gesteld dat de uitkomst van de peiling van tevoren vaststond. Het bestuur gaf dat ook wel toe: ik hoorde de bestuursvoorzitter het woord 'stalinistisch' gebruiken in relatie tot deze ledenpeiling. Treffend juist woordgebruik.

Kortom: het bestuur lijkt van goede wille maar mist doortastendheid. De pogingen zijn halfslachtig en missen enthousiasmerende uitstraling.

Vijf jaar nadat de koersgroep democratie en openheid op de agenda zette en op gang bracht en 5 jaar geleidelijke impulsen van verschillende kanten van het bureau, is ons rapportcijfer voor transparantie (Transparantprijs) pas een 5,3. Het gaat te traag. De echte cultuuromslag naar een organisatie waarin openheid en democratie een vanzelfsprekendheid zijn moet nog komen.

Het kan anders: Na de meest oudere mensen van de koersgroep, na de nieuwe teamleiders op het bureau is het nu: één, twee, move! Ja, jullie: nieuwe, jonge bestuursleden, niet gehinderd door een verleden in je functie, jullie zijn nu aan zet. Schud de zaak op daar op die ene bestuursvergadering per maand. Kijk niet naar het verleden maar verzin nieuwe dingen. Laat je horen, laat je zien en doe dat met verve. ■

NATUURLIJK KAN HET ANDERS

Voor de Transparantprijs van 2006 zonden 168 fondswervende organisaties hun jaarverslag 2005 in. Milieudefensie deed mee in de groep: 'grote organisaties'. Deze herfst werd het resultaat bekend gemaakt. Teleurstellend voor onze vereniging: rapportcijfer 5,3 en dus minder dan vorig jaar, toen we een 5,5 hadden. Maar volgens het bureau komt die achteruitgang van enkele tienden van een punt door een vergissing op één van de vele beoordelingsonderdelen. Laten we dus maar zeggen dat we hetzelfde scoorden als vorig jaar.

Voor onze categorie (grote organisaties) werd een lijst van de veertig best scorende organisaties gegeven, met plaats in de rangorde en behaalde score. Ik noem er een paar, eerst de plaats in de rangorde, dan de naam van de organisatie, als laatste de score:

9	WNF	7,0
19	Novib	6,7
21	Amnesty	6,7
24	Greenpeace	6,3
25	St. Natuur & Milieu	6,3
30	Natuurmonumenten	6,0
> 40	Milieudefensie	5,3

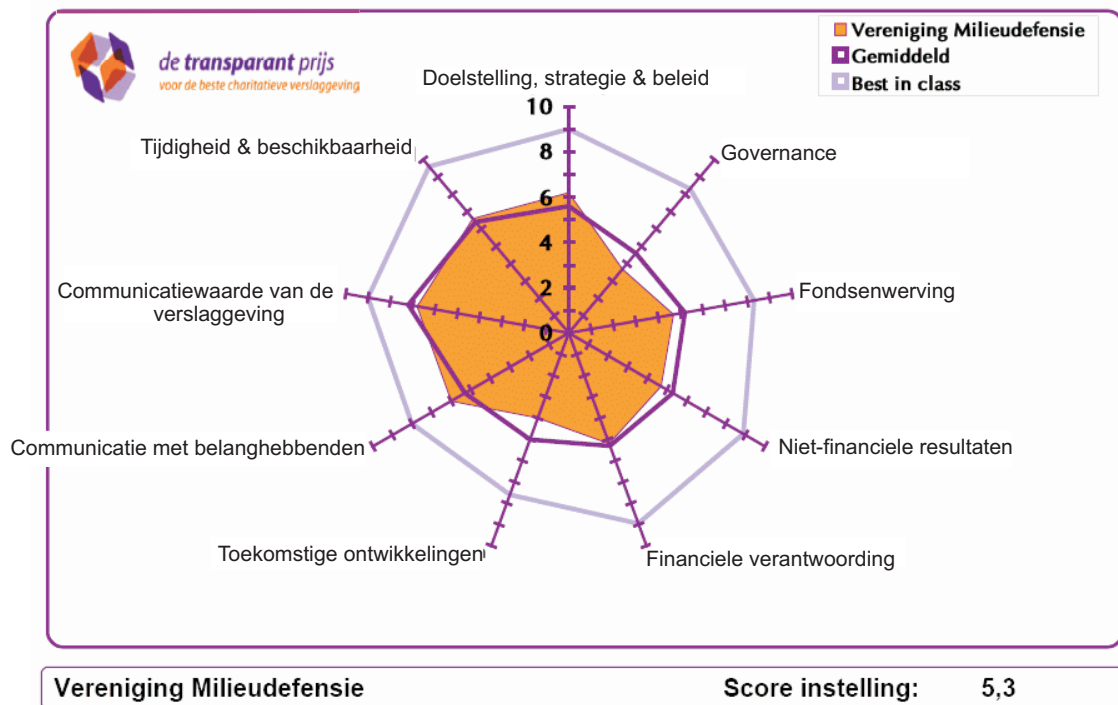

Door: RIX KIJNE

Hoe zou het komen dat Milieudefensie relatief slecht scoort als het gaat om openheid? Mij is duidelijk dat hoewel de score nog niet omhoog ging, de vereniging wel zijn best doet een steeds transparanter jaarverslag te produceren. Dat bleek bij de bespreking van het jaarverslag 2005 tijdens de laatste voorjaars ALV. Maar de transparantie-eisen gaan ook elk jaar een beetje omhoog.

Openheid en democratie gaan hand in hand. Zonder openheid geen democratie. Immers in een democratie hebben belanghebbenden informatie nodig om hun democratische rechten te kunnen uitoefenen. Openheid is daarom nodig voor een democratische organisatie.

Hieronder het diagram van het resultaat van de Transparantprijs:

Oproep een antwoord te geven

Uit het diagram blijkt dat Milieudefensie in alle groepen van beoordeling slechts middelmatig scoort. Het gaat niet om zwakte in één bepaald onderdeel.

Er zijn twee redenen waarom het achterblijven bij de andere grote milieuorganisaties te laken valt. In de eerste plaats voert Milieudefensie vaak actie tegen organisaties die Milieudefensie niet transparant genoeg vindt. Als je andere organisaties tot de orde roept, dien je zelf een goed voorbeeld te geven. In de tweede plaats is Milieudefensie een vereniging en zijn de andere milieuorganisaties (m.u.v. Natuurmonumenten) stichtingen. Een stichting heeft donateurs die geen invloed op het beleid hebben. Maar bij een vereniging bepalen (in naam

althans) de leden het beleid. Voor democratie binnen een vereniging is openheid nodig. Immers zonder openheid kunnen leden geen besluiten nemen. Gezien het feit dat Milieudefensie een vereniging is, is dus openheid nog meer gewenst dan bij stichtingen.

Hoe komt het dat Milieudefensie zo tobt met transparantie? Omdat het volgens de beoordeling gaat om alle terreinen moet het wel iets zijn dat met onze cultuur te maken heeft. Wat is de oorzaak, de grondslag van onze relatief niet zo geweldige openheid?

Ik ga geen mogelijkheden van antwoorden om uit te kiezen geven, maar daag een ieder uit zijn of haar gedachten te geven over de achterliggende oorzaak. ■

KOOPSLAAF HAD HET ZWAAR

Door: NANCY BOERSMA

Milieudefensie Rotterdam had voor de jaarlijkse internationale Niet-Winkeldag op zaterdag 25 november een poppenkast bij de drukke Koopgoot in Rotterdam gezet. Vanwege de hevige wind kon het poppenspel helaas niet doorgaan: het jongetje Pedro had zich zo graag willen beklagen over zijn vervelende ouders die hem meedogenloos dwingen steeds maar meer mooi, en luxer speelgoed uit te zoeken en dat terwijl hij het opperbest naar zijn zin heeft met een vrolijke kikker die met hem wil spelen.

'Gewoon een dag niks kopen,' kregen nieuwsgierige voorbijgangers als antwoord op hun vraag wat hier allemaal ging gebeuren. Uitgelegd

werd wat de bedoeling van een dag niks kopen was: teveel kopen zal nog meer de armoede in de hand werken van miljoenen mensen die het al slecht hebben; bovendien is al die luxe een zware belasting voor het milieu. Onder de vrolijke klanken van het draaiorgel op de volgende hoek werden vaak heftige discussies gevoerd. Bij de Milieudefensiekraam naast de poppenkast werden folders en Koop-niets ballonnen uitgedeeld en de stapels Loesjeteksten, die vanwege de windvlagen vastgeprikt waren, vonden gretig aftrek.

Medewerkers van de LETS-ruilwinkels vroegen aandacht voor het systeem om in plaats van spullen te kopen deze met elkaar te ruilen en/of diensten aan te bieden.

De grootste aandachtstrekker was een koopslaaf, die geketend aan armen en benen tussen twee steltlopers als een marionet aan touwtjes naar de etalages werd gezeuld. Daar moest hij veel uitzoeken en werd hij gemaand vooral veel te kopen. Niks geen tegenspraak: 'Koop meer!' Dat wil jij toch zeker graag hebben? Iedereen heeft het,' riepen de machtige, strenge steltlopers hem toe. Onverwachts kwamen twee studenten van de Willem de Kooningacademie langs die als opdracht de Niet-Winkeldag hadden gekregen: ze droegen, een groot aantal witte, lege plastic tasje met ballonnen erin gevuld met helium met de tekst 'buy nothing day'. Zo'n tasje vol lucht zou € 5,- per stuk moeten kosten. ■

MEDEDELINGEN VAN BESTUUR EN BUREAU

Campagneraden voorjaar 2007

Wil je dieper ingaan op de strategie en de activiteiten van een campagne? Dat kan in de Campagneraad. Iedere campagne van Milieudefensie heeft zijn eigen Campagneraad, die reflecteert op de plannen van het Campagneteam en adviseert over koers, plannen en activiteiten.

Campagneraad Verkeer

Dinsdag 20 maart 2007
Van 19.00 – 21.30 uur
Utrecht

Aanmelden bij Albert ten Kate:
020 5507381,
albert@milieudefensie.nl

Onderwerpen: luchtkwaliteit,
snelwegplannen, klimaat-
maatregelen.

Campagneraad Globalisering

Zaterdag 3 maart
Van 12.30 – 15.00 uur
Utrecht

Aanmelden: met naam, telefoon-
nummer en email adres bij
hanna.jongepier@milieudefensie.nl
of bij de Servicelijn: 020 626 26 20.

Onderwerpen: Evaluatie activi-
teiten van 2006. Bespreking
activiteiten 2007. Tevens
gezamenlijke (biologische) lunch!

Campagneraad Ruimte & Landschap

Zaterdag 17 maart
Van 10.00 – 16.00 uur
Utrecht

Aanmelden bij: Digna van der
Woude: digna.van.der.woude
@milieudefensie.nl, of bij de
Servicelijn: 020 626 2620

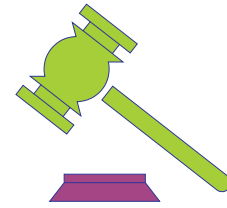
Onderwerpen: Evaluatie
activiteiten van 2006. Bespreking
activiteiten 2007. 's Middags
wordt een n.t.b. inhoudelijk
thema uitgediept.

De data voor de voorjaars campagneraden van Landbouw & Voedsel, en Klimaat & Energie waren bij het ter perse gaan van dit nummer nog niet bekend.

- Belangstellenden voor de campagneraad **Landbouw & Voedsel** kunnen hun interesse kenbaar maken aan: brenda.poppenk@milieudefensie.nl (graag naam en telefoonnummer vermelden), of via de Servicelijn: 020 626 26 20.
- Belangstellenden voor de campagneraad **Klimaat & Energie** kunnen hun interesse kenbaar maken aan: ilse.chang@milieudefensie.nl (graag naam en telefoonnummer vermelden), of via de Servicelijn: 020 626 26 20.

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

Het bestuur is na verschijnen van het laatste nummer van het ledenbulletin tweemaal bijeengekomen. Uit deze bestuurs-vergaderingen wil het bestuur de volgende mededelingen doen:

Discussie over actievormen

Het bestuur besprak de evaluatie van de actie waarbij actievoerders een taxibaan op Schiphol bezetten, die juni vorig jaar plaatsvond. De actievoerders werden door de politierechter veroordeeld tot gevangenisstraf met als alternatief een taakstraf van veertig uur wegens het volgens de rechter in gevaar brengen van het vliegverkeer. Er is hoger beroep ingesteld.

Het bestuur heeft naar aanleiding van de evaluatie gesproken over hoe omgegaan wordt met acties waarbij de inschatting bestaat dat er een zo'n straf wordt toegepast. Het bestuur besluit de discussie hierover voort te zetten tijdens een volgende vergadering.

Concept Begroting 2007

Het bestuur heeft de conceptversie van de begroting voor 2007 besproken. Het bestuur stemt in met de uitgezette lijn van deze conceptbegroting en wacht de definitieve begroting, die in januari behandeld zal worden, af.

Nel van Dijk stopt als voorzitter

In december heeft Nel van Dijk aangegeven te zullen gaan stoppen met haar werkzaamheden in het bestuur. Zij blijft voorzitter tot de ALV van juni 2007.

Besluit deelname Nederlands Sociaal Forum

Het bestuur heeft gesproken over de wijze waarop Milieudefensie in de toekomst zal deelnemen aan het Nederlands Sociaal Forum. Afgesproken is dat in 2007 een kleine bijeenkomst wordt georganiseerd ter voorbereiding op de G8-bijeenkomst, de bedoeling is dat het Klimaat hierbij een hoofdonderwerp wordt. Milieudefensie zal hieraan meewerken. De discussie voor 2008 wordt vooruitgeschoven. Een van de voorwaarden voor voortgezette deelname is herkenning van het werk van Milieudefensie in de activiteiten van het NSF.

Discussie visiestuk Biomassa

Het bestuur heeft het visiestuk over biomassa, dat door de gezamenlijke campagneraden (Klimaat en Energie, Globalisering en Milieu, Landbouw en Voedsel en Verkeer) is behandeld, besproken. Het bestuur is niet onverdeeld positief over het visiestuk en wil hier verder over discussiëren. Besloten is om dit punt in januari terug te laten komen.

Evaluatie Ledenbulletin

Het bestuur heeft besloten dat het ledenbulletin geëvalueerd zal gaan worden.

Keuze Rood project voor de eerste helft van 2007

Aan het bestuur lagen twee projectvoorstellen voor een in de eerste helft van 2007 uit te voeren rood (= hoog geprioriteerd qua middelen en menskracht) project voor. Het ene ging om een vervolg op het project rond het burgerinitiatief voor omschakeling van de bio-industrie van de campagne Landbouw en Voedsel en JMA. Het andere projectvoorstel van de campagne Verkeer heeft betrekking op het beïnvloeden van het beleid ten aanzien van luchtkwaliteit op gemeentelijk-, Rijks- en Europees niveau.

Het was een moeilijke keuze voor het bestuur, voor beide projecten is een urgentie. Bij het projectvoorstel over het burgerinitiatief voor omschakeling van de bio-industrie geldt dat het burgerinitiatief goed aanslaat, zowel bij de eigen achterban, als bij nieuwe mensen. Milieudefensie zou de eerste maatschappelijke organisatie zijn die het woord voert in de Kamer. Er is iets in gang gezet dat ook verzilverd moet worden. Daarnaast biedt het project de kans om JMA te profileren als jongerenorganisatie van Milieudefensie. Voor het project rond beïnvloeden van het beleid rond luchtkwaliteit op meerdere statelijke niveaus geldt dat de ambitie en de sterke positie die Milieudefensie op het thema heeft opgebouwd ervoor zorgen dat er heel wat bereikt kan worden.

Uiteindelijk werd middels een stemming het projectvoorstel voor het doorzetten van het burgerinitiatief voor omschakeling van de bio-industrie van de campagne Landbouw en Voedsel en JMA door het bestuur vastgesteld om uitgewerkt te worden tot een rood project voor de eerste helft van 2007.

KORTE IMPRESSIE VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING VAN 18 NOVEMBER 2006

Er waren vijfenveertig leden aanwezig op de ledenvergadering, die plaats vond in Utrecht. De vergadering verliep in goede sfeer.

Behandeld werd het Activiteitenplan 2007. Leden konden in de vergadering reageren op de beschreven projecten. De algemene ledenvergadering stemt in met het activiteitenplan.

Na de inhoudelijke bespreking van het activiteitenplan werd aan de leden een keuzelijst van de projecten uit het activiteitenplan voorgelegd. In deze lijst kon men aangeven welke projecten hoge prioriteit verdienen. Het nu lopende project tegen de bio-industrie kwam als hoogste uit de peiling.

Nadat iedereen had genoten van een biologische lunch kon het middagdeel van start. Er werd overgegaan tot stemming over de verkiesbare kandidaten voor bestuur, redactieraad en geschillencommissie. Peer de Rijk en Marnix van der Vat werden per acclamatie herkozen als bestuurslid. Alex Kaat werd met algemene stemmen gekozen als lid van het bestuur. Hans Mandjes is namens de afdelingen met ruime meerderheid van stemmen gekozen als groepenbestuurslid.

De twee kandidaten voor de redactie van het ledenbulletin, Ton Bötticher en Marco van Zelderen werden beiden met grote meerderheid van stemmen gekozen als leden van de redactieraad. Als laatste werd Phon van der Biesen met algemene stemmen gekozen als lid van de geschillencommissie.

Bij de presentatie van de nieuwe huisstijl werd uitgelegd dat vanaf voorjaar 2007 de vormgeving van door Milieudefensie uitgebrachte materialen verandert. De nieuwe huisstijl is aangepast aan het Algemeen Beleidsplan 2006 - 2010, waarin is vastgesteld dat Milieudefensie met en voor mensen werkt. De kleuren worden zachter, het lettertype speelser en de vormen ronder. De leden kregen al een voorproefje te zien.

De hoofdlijnen van de begroting 2007 en de meerjarenraming werden aan de leden voorgelegd. Na wat informatieve vragen worden de hoofdlijnen begroting 2007 en de meerjarenraming met algemene stemmen aanvaard.

Meer discussie was er over de uitgangspunten voor de werving. Een lid vroeg zich af of Milieudefensie wel voldoende let op privacy van mensen bij het middel ruilmailing. De verzekering werd gegeven dat er geen adressen aan derden worden afgestaan. Bovendien worden gegevens gekruist met bestanden waarin mensen aangeven geen post of telefoon te willen ontvangen.

Na de rondvraag werd de algemene ledenvergadering afgesloten en werd er onder het genot van een drankje nog nagepraat. ■

COLOFON

ISSN-nummer: 1572-1078

Het Ledenbulletin is een uitgave van de Vereniging Milieudefensie en is bedoeld als discussieplatform voor, door en met leden. De redactie van het Ledenbulletin bestaat op dit moment uit Rix Kijne, Ed van Dalsem, Ton Bötticher, Auke van der Wielen, Marco van Zelderen en Victor van den Belt die dit nummer de eindredactie heeft verzorgd. De vormgeving is in handen van Patrick Hoetink.

Bijdragen en reacties kunnen worden gestuurd aan:

ledenbulletin@milieudefensie.nl of per post aan Milieudefensie Ledenbulletin, Antwoordnummer 8391, 1000 RA Amsterdam. De lengte van artikelen blijft bij voorkeur beperkt tot 700 woorden. De redactie houdt zich het recht voor langere stukken in te korten of te weigeren. Bijdragen die op de man spelen in plaats van op de bal, worden terzijde gelegd. Een dringend verzoek om reacties in te leveren in 10-punts arial en om geen opmaak toe te passen.

De inzendingstermijn voor nr. 20 sluit op maandag 30 april 2007 om 23.59u.